

Hvorfor jeg tegner

af Else Poulsen (Ungâq)

Ungâq 79

»Fred og sikkerhed«

I mange af mine billeder søger jeg at udtrykke min længsel efter Kalâtdlit Nunât, men jeg laver også politiske tegninger, som er blevet brugt til forskellige politiske arrangementer. Det er vigtigt for mig at vide, hvor jeg står i verden, for eksempel hvad det medfører at være grønlander og leve i Europa for at få en uddannelse.

I mine politiske tegninger forsøger jeg at vise, at vi ikke står alene. Der er mange undertrykte folk i verden, og derfor er det meget vigtigt, at vi ikke isolerer os som folk: Vi må stå sammen for at vise vores styrke.

Jeg tegner også „mit indre“ for at styrke min sjæl og mit liv.

Jeg elsker at skildre vore forfædres hverdag for at vise, at vi stadig kan eksistere som folk, hvis bare vi har styrke til at kæmpe: Den herskende klasse har magt til at definere den undertrykte klasse som mindreværdig, som en dårligere udgave af sig selv. Derfor er det væsentligt at indse, at der er sider af den undertrykte klasses kultur, som er udtryk for modstand – for eksempel kunsten.

»Drømmen«. Linoleum 42×80 cm

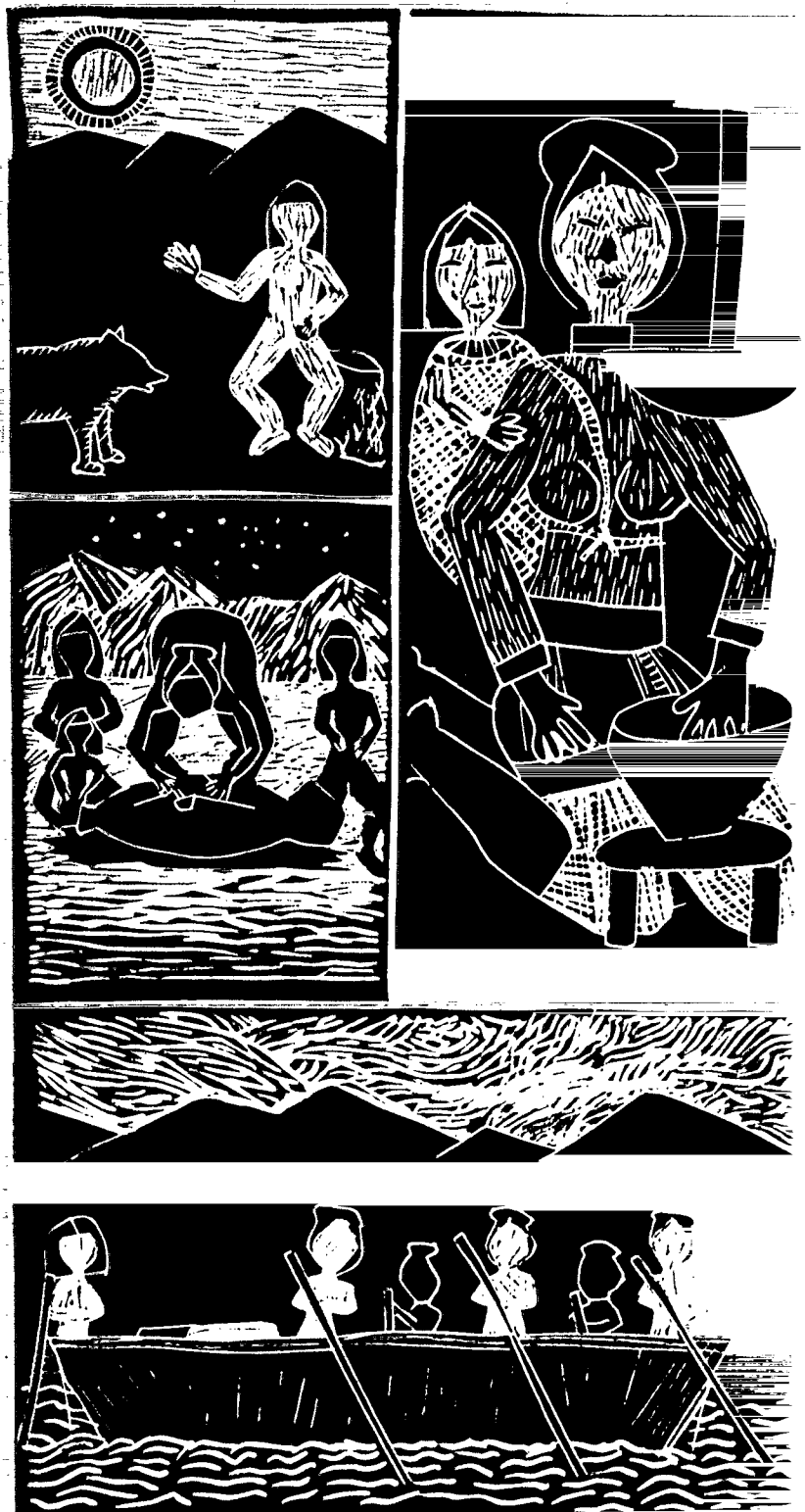
Else Poulsen (Ungâq) er født i Sisimiut 1956. Siden 1976 har hun boet i Danmark men tilbragt sommerferierne i Narssaq.

»Tanker«, Tusch 11×15 cm

»Længsel«, Linoleum 11×16 cm.

»Mine bedsteforældres hverdag.«
 Linoleum 38×50 cm

»Trommedans«. Linoleum 28×38 cm

»Moderen«. Linoleum 26×36 cm

Tuschtegningerne side 59 måler alle 17.5×25 cm

Øverst til venstre: »Chile«.

Øverst til højre: »Gået«.

Nederst til venstre: »Konflikten efter aborten«.

Nederst til højre: »Gravid«.

